

faaer en ringe Pris for, naar man vil afhænde den, saa jeg troer, at der i den Retning vil kunne vindes ikke Lidet, hvorfor jeg ikke kan Andet end paa det Indstændigste anbefale Lovforslaget.

Mogensen: Naar den høitærede Minister og det ærede Medlem, der sidder foran mig (Wistgaard), have holdt sig til den Ytring af mig, at jeg ikke har seet nogen Frederiksborgsk Hest, og have påstaaet, at dette ikke kan være saa, saa er det ganske vist for Meget, hvis jeg skulde have sagt, at jeg ikke har seet een saadan Hest; hvad jeg har meent, og hvad jeg fastholder, er derimod, at nogen Bestand af Heste, som vare udvillede af Frederiksborggracen, har jeg ikke seet; har jeg udtrykt mig anderledes, beder jeg det derfor forstaaet saaledes. — Naar den ærede Talev. her foran mig har udtalt, at de Mænd, som ville overtage Sutteriet, nok ville faae det bragt i Orden, saa tvivler jeg slet ikke om det, men jeg kjender det ikke; jeg er nylig kommen her i Thinget, og jeg kan vistnok seile i denne Retning, som maaffee i mange andre. Jeg har kun forstaaet Sagen saaledes, at det skal bortforpagtes, og om det ogsaa skal være under den høitærede Ministers Ledelse, er der dog alligevel ingen Bished for, hvort længe en Forpagter kan svare, hvad han skal. Selv om han stiller Garanti og ansees for en dygtig Mand, saa er Staten dog ikke vis paa, hvor længe det kan vare. Naar Staten beholder Eiendommen som en Forpagtergaard, saa anseer jeg det for en Statsindretning og ikke for en fuldstændig privat Indretning.

Thngeson: Dersom jeg havde været uvis om, hvorledes jeg vilde stemme i denne Sag, vilde allerede den høitærede Indenrigsministers Betragtninger og Fremstilling af Sagen have været aldeles afgjørende for mig, saaledes at jeg vilde stemme for Lovforslaget. Men der er endnu andre Betragtninger, der gjøre sig gjældende hos mig, og det, uagtet de Principer, hvorefter Sutteriet har været ledet, i sin Tid foranledigede mig til at træde ud af Suttericommissionen. Jeg erkjender

nemlig, at det har været ledet med Saghyndighed, Dygtighed og overordentlig stor Flid for at opnaae den Gensartethed, som dog endnu den Dag idag mangler; men som det ærede Medlem for 9de Kred. (Estrup) saa ganske rigtig har bemærket, at der udfordres ikke saa kort en Tid for at skaffe tilveie. Der hører endogsaa meget lang Tid til, men jeg troer, det kan opnaaes endog ved de Principer, der ere gjorte gjældende, og som jeg ikke har kunnet anerkjende. Men naar navnlig det ærede Medlem for 9de Kred. med stor Styrke har gjort gjældende, at Fuldblod med alle de gode Sider, det har, aldeles bør banlyses fra den danske Hesteavl — jeg troer, at han noget nær udtalte sig saa stærkt — navnlig fordi man, som han udtrykte sig, ikke sporer nogen varig Indvirkning af det engelske Blod paa vore Heste, saa vil jeg ikke gjerne gaae ind paa en dybere Discussion om denne Sag; thi det kunde vistnok let blive for vidtløftigt, men jeg vil blot henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil erkjende, at dets Indflydelse i alle andre Stater i og udenfor Europa har været af saa overordentlig stor Betydning, at man umulig kan påstaae, at Blodets Indflydelse paa vor Hesteavl har været og maa være forsvindende. Endogsaa Halvblod har havt en meget stor Betydning. Flere af de her Tilstedeværende ville kunne erindre, at f. Ex. Blackwood, Ellis, Antagonist, ja endogsaa indtil den seneste Tid Deltus, have igjennem flere Generationer vist, i hvilken Grad Nedarvningsønnen har været tilstede. Jeg vil, som sagt, ikke gjerne komme dybere ind paa disse Principer, da jeg har vedkjendt mig at ville stemme for Lovforslaget og vil anbefale Thinget at gjøre det, men jeg vil kun ønske, at man ved den Fremgangsmaade, som benyttes ved det Frederiksborgske Sutteri, maa kunne opnaae det Samme, som man i andre Lande opnaaer ved Brugen af Fuldblod.

Krigsministeren: Der er en Ytring i Udvalgsbetænkningen af det ærede 6te Medlem for 2den Kred. (Phillipen), som foranlediger mig til at fremkomme med nogle ganske faa Udtalelser. Den Udtalelse, hvortil jeg